

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XI. Epistola Constantii ad Athanasium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

præsentibus tunc Episcopis mandarunt ut eum deponerent, & Ecclesia cum expulerunt. Ecclesia tamen illa ab Ariana labe haud penitus liberata est. Nam post illum Leontius Ecclesia præfuit: vir natione quidem Phryx: ingenio autem subdolus, saxisque in mari latentibus similis. Verum de hoc paulo post plura commemorabo. Tunc vero Constantius cùm ea quæ adversus Episcopos insidiosè struebantur, experientia didicisset, magno Athanasio semel atque iterum ac tertio scripsit, exhortans, ut ab Occidentis partibus quamprimum revertetur. Harum trium epistolarum secundam, quæ brevis est, huic operi intexam.

A τες, τοῖς τηνικαῖτα παρέστη ἡ Πτισκόπων καθελεῖν τὸν ἐπέτειον Φαν., καὶ τὸ ἐκκλησίας ξενίλασταν. εἰ μὲν ταντάπασιν ἐκκλησίας δέδεινικής ἡλθερώθη λάθης. λεόντιον μὲν τὸν ἔπειρον τὸν ἔγνωμεν προψίνες, καὶ ταὶς ὑφάλιας πέτρας μιμεύμενον. αἱλατὰ μητρίτην, μικροῦσεργον διηγήσομαι. τότε γέ κωνσάνιον, ταῖς τῷ Πτισκόπων τυρβούμενα τῇ πέιρᾳ μεμαθηκώς, ἐπέδειν αἴτανα ταῖς μεταλλώ, καὶ ἄπαξ, καὶ μῆτοι, καὶ δίκαιοι τεῖς, πρεστρέπων ἐπὶ τῆς ἐπιφερεῖς ἐπανελθεῖν. ἐγώ τῇ τηλέ μέσοις Πτισολίῳ μικρὸν ἀσταχέοντας τὴν τῆστησυγέρων.

CAP. XI.

Epistola Constantii ad Athanasium.

Constantius Victor, Augustus, Athanasio.
Etsi prioribus litteris satis tibi significaverimus, ut secure ad nostrum comitatum venires, eo quod magnopere cuperemus te ad tuam sedem remittere; tamen has etiam litteras ad gravitatem tuam dedimus: quibus te hortamur, ut sine ulla suspicione ac metu consensis publicis vehiculis, ad nos venire festines, quo ea quæ desideras, possis adipisci.

CAP. XII.

De secundo reditu beati Athanasii.

*H*UNC in modum cùm rediisset Athanasius, Constantius benignè eum excepit, & Alexandrinæ Ecclesiæ Episcopatum denuo obtinere jussit. Sed qui tunc in palatio plurimum poterant, Ariana labe contumaci, fuggerunt Imperatori, Athanasium iis qui cùm ipso communicare nollent, unam Ecclesiam concedere debere. Hæc cum illi quidem Imperatori, Imperator vero dixisset Athanasio, respondit Athanasius, æquum esse, ut Imperatoris mandatis obsequetur: sed velle se vicissim suggerere aliquid ac postulare. Cumque Imperator pollicitus esset libenti animo daturum se esse quidquid ille petiisset, subiecit Athanasius, eos quoque, qui cum illis qui Ecclesiæ obtinebant, Antiochiae communicare nollent, Ecclesia aliqua opus habere: proinde æquum esse, ut iis quoque una ex Ecclesiis concederetur. Adhæc cùm annuisset Imperator,

Κεφ. 10¹.

^{Ἐπιστολὴ κατὰ τοὺς αἴτανας.}

Κωνσάνιον μικρήν αὐτοῦ, αἴτανας.
Εἰκτάματισαδιάπεριέρων γραμμάτων ἐπιδηλώσαμεν, σπῶς αἱμεριμνῶς εἰς τὸν μέτεργον κομιστοῖς παραγόμην, διατόματισα βέλεσδήμας δηοτεῖλαμεσειςταΐδια, ὅμως ἐνιαυτατατάγραμματα περὶ της τηλέσερροτηθεδώκαμεν. δι' ὃν καὶ περιφέρομεθα, χωρεῖ τυος αἵπισιας καὶ φόβος Πτισαῖσε δημοσίους ὀχήματις, καὶ πανδάσια περὶ ήμας, ἵνα ὃν ἐπιθυμεῖς δηλαύσῃς διηδής.

Κεφ. 16¹.

^{Περὶ τὸν τελεταρέαδεν τὸν τελεταρέα.}

Οὗτος αὐτὸν ἐπανελθόντες, δημενῶς τε εἶδε, καὶ τηλέ αἱεξανδρέων δηλαδέν εἰκλησίαν ἐκέλευσεν. αἱλάτη τότε παραδυνατόσοντες, τηλέ δρειανίκειαν εἰσδεῖγμόροι νόσον, ἐφασκον χρῆναι τὸν αἴτανατον μίαν παραχεῖ ἐκκλησίαν τοῖς κοινωνῶν εἰς βελομήριοις αὐτῷ. ταῦτα ἐκένων μὴ τῷ βασιλεῖ, τῷ Ἰωβαννῷ περὶ τοῦ αἴτανατον, ἐφι δίκαιον εἶναι τοῖς τῷ βασιλέως περισσάγματιν εἴκεν. βέλεσδήμοτοι καὶ αὐτὸν ἐπαγγεῖλαι τωνα καὶ αἴτανα. Σὲ τὸν βασιλέως παραχορίας δώσεις ὅπερ ἂν αἴτησαι περιθύμως, δεῖματισφικῆτες ἐν ἀνποχείᾳ τοῖς ταῖς ἐκκλησίας κατέχεται κοινωνῶν εἰς βελομήριας, δικτηείς νεώ. καὶ δίκαιον εἶναι καὶ τέτοις τῷ ὕκκων παραχεῖται τῷ τελεταρέων. ἐπειδὴν δὲ ἐπένθυσε βασιλεὺς